

[Statsministeren.]

Overensstemmelse om Sagens Løsning paa det givne Grundlag.

Sagen, som det drejer sig om — det har vi ofte nok fremhævet —, er af en saa alvorlig og betydningsfuld Karakter, at det burde have været muligt at samle Parterne om den Afgørelse, som er den mest nærliggende, og som er den foreslaaede. De Partier, der udgør Mindretallet, vil altsaa hindre den Lov, som har disse Muligheder for sig, og derved fortsætte Lockouten, og ingen kan jo være i Tvivl om, hvad Resultatet af en Fortsættelse af denne efterhaanden maa blive.

Jeg har oplyst, hvad der taler for Lovforslaget, som det foreligger. Det er tiltraadt af Flertallet inden for de stridende Parter; det er udarbejdet af Statens Forligsmænd, og det er i teknisk Henseende godkendt af Arbejdsgiverforeningen.

Der er i Betænkningen og vistnok ogsaa her i Dag faldet Bemærkninger, der ikke stemmer med Virkeligheden. Jeg har i Formiddag fra Forligsmanden skaffet mig Oplysning om, hvorvidt de Formaliteter, der paahviler ham, er opfyldt, og han meddelte — jeg tillader mig at citere nogle Linier af hans Skrivelse —:

„Forligsmandslovens § 4, Stk. 3, paabyder Forligsmanden, inden han fremsætter sit Mæglingforslag, at raadføre sig med Hensyn til Forslagets formelle og tekniske Side med Repræsentanter for Parterne. Denne Bestemmelse er naturligvis blevet opfyldt, og Arbejdsgiverforeningens Repræsentanter har derfor haft enhver ønskelig Adgang til — og efter Forligsmandslovens Forudsætninger vel ogsaa Forpligtelse til — at gøre Forligsmanden opmærksom paa eventuelle tekniske Fejl. Paa det daværende Tidspunkt kunde enhver Fejl af den Art, man nu nævner, med Lethed have været rettet, hvis blot Arbejdsgiverforeningen havde gjort opmærksom paa det.“

Jeg maa altsaa gaa ud fra, at den tekniske Side af Lovforslaget er i Orden, eftersom Arbejdsgiverforeningen har sagt god derfor, inden Forligsmanden afgav sit Mæglingforslag.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at man ved det foreliggende Forslags § 3 blot stillede Fagene, enkelte Fag eller enkelte

Grupper. Det kan ikke være rigtigt, thi Hovedsagen af Indholdet i Forslagets § 3, saaledes som det i Virkeligheden reelt og formelt er aftalt mellem Parterne, er, at man skal forhandle sig igennem, man skal undlade at varsle Strejke eller Lockout og forhandle sig frem til det Stadium, hvor Forligsmændene eventuelt kan tilkaldes. Der er altsaa ogsaa her i formel og teknisk Henseende næppe Grundlag for det, det ærede Medlem sagde, al den Stund Parterne i Forvejen har besluttet sig til den Fremgangsmaade, som § 3 indeholder.

Saa sagde det ærede Medlem, at han bl. a. ikke kunde tiltræde, fordi han savnede Oversigt over, hvilken Indflydelse Lovforslagets Gennemførelse kunde have paa Prisniveauet og andre lignende Ting. Det er naturligvis rigtigt. En saadan Oversigt kan overhovedet ikke fremskaffes. Hvem er i Stand til at sige, hvilken Indflydelse de Lønforhøjelser, som Lovforslaget indeholder, vil have paa Livsforholdene, som er undergivet ganske andre Indflydelser end de hjemlige? Og i den Henseende kommer det ærede Medlem til at savne denne Oversigt fremdeles, selv om hans Forslag blev vedtaget; thi heller ikke Voldgiftsretten kan paa Forhaand give ham nogen Oversigt over, hvordan Indflydelsen vil blive paa Prisniveauet og andre lignende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at § 3 ikke lader sig opretholde, fordi der ingen Begrundelse var for denne § 3-Bestemmelse. Jeg gør opmærksom paa, at denne Form med Vilje er valgt, at man løser Konflikten, hvor der er en virkelig Konflikt; altsaa for de Fags Vedkommende, der er ude i Lockout, men at man overlader det Initiativ, man almindeligvis lægger Vægt paa at faa Lov til at lade raade, den Adgang til at forhandle sig til Rette, som jeg troede, man satte Pris paa. § 3 i sin foreliggende Form er dikteret af Ønsket om ikke at øve unødige Indgreb, og jeg maatte gaa ud fra, at det var det, der ønskedes af de allerfleste ogsaa her i Rigsdagen. § 3 aabner en Adgang, og jeg tænker ogsaa en sikker Vej til, at Parterne kan enes paa det Grundlag, som Loven saaledes anviser, hvis man vedtager Loven i øvrigt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i, at jeg har sagt, at der ikke er saa stor Forskel paa det foreliggende Lov-